

fleste Fag. Forpligtedes en saadan Lærer til et Ophold paa 8 Aar ligesom en Missionær og til ugentlig at undervise i 30 Timer, vilde hans Virksomhed ved Seminariet være til uoverskuelig Nytte. Jeg er ikke blind for det Fremskridt, det betegner, at Ministeriet iaar har ansat en ældre Missionær her til Lærer ved Seminariet, men jeg kan ikke andet end udtale, at dette ikke bør hindre Ansættelsen af en dansk Seminarist, men at hellere den ældre Missionær bør opgives og erstattes med f. Eks. en indfødt ordineret Præst, saafremt Ministeriet ikke vil beholde begge. Dette Punkt, Ansættelsen af en dansk Seminarist som Lærer ved Seminariet, betragter vi som et Hovedpunkt. Maaske vil senere en vel uddannet indfødt kunne gøre samme Nytte.

Elevernes Økonomi. Der er til hver Elev under de nuværende Forhold bevilliget 80 Kr. aarlig til Kost, 20 Kr. til Klæder og til alle Eleverne 200 Kr. aarlig til Fornyelse og Istandsættelse af deres Kajakker og Jagtvaaben. Desuden anvendes et forskelligt Beløb til diverse. Eleverne bor i et dertil bygget og indrettet Hus (opført 1903) og fører en fælles Husholdning under to Husholderskers Ledelse. Det siger sig selv, at for 80 Kr. aarlig kan kun den simpleste Kost skaffes tilveje. I Sommerferiens tre Maaneder føres der ingen Husholdning, men hver Elev modtager 75 Øre ugentlig. Dette kan være tilstrækkelig for den, der kan ogholde sig i sit Hjem eller som kan drive Fangst, hvad kun de færreste af Eleverne kan, Resten er henviste til at være lejede til Arbejde for Missionen eller Handelen. I Aarets øvrige Maaneder regnes der 1 Kr. 75 Øre ugentlig pr. Elev, af hvilke de 50 Øre udbetales kontant som Lompepenge, Resten udleveres som Madvarer, altsaa for ca. 18 Øre daglig pr. Mand. For dette Beløb kan der skaffes varm Mad 3 Vandgrød i Ugens 5 Dage (om Søndagen udleveres der Sukker til Grøden) og desuden udleveres 2 Skonrogger daglig til hver Elev, men i de to Dage faar Eleverne ingen varm Mad. Af Kaffe beregnes 10 Kvint ugentlig pr. Mand. Hvad Eleverne kan skaffe tilveje paa den ugentlige Jagtdag eller i deres knapt tilmaalte Fritid (Undervisningstiden er 8—3, og hele Vinteren er det for mørkt at gaa ud paa Jagt efter Kl. 3) Fugle eller Fisk, er kun lidet og kan ikke paaregnes. Missionssselskabet har hidtil bevilliget 200 Kr. aarlig til Seminariet, hvilket Beløb dog nu er formindsket til 160 Kr., og herfor er der givet Eleverne en særlig Fæstkost paa alle Helligdage samt indkøbt Tørfisk og anden Mad til dem.

Medens det paa den ene Side let kan ses, at den Kost, der nu ydes Eleverne, er lovlig ringe, da de jo dog er beskæftigede hele Dagen dels paa Seminariet og dels med Hjemmearbejde, vilde det paa den anden Side ikke være rigtigt at give dem for god en Forplejning, idet der maa tages Hensyn til, at de efter Dimissionen ansættes med 240 Kr., og derfor ikke maa blive altfor forvante. Jeg mener imidlertid, at det vilde være passende, om de nu sædvanlige 80 Kr. til den aarlige Kost forhøjedes til 100 Kr., medens de 20 Kr. til Klæder bibeholdes. Der bør lægges megen Vægt paa, at Eleverne holdes til at gaa i Kajak, hvorfor helst alle skal være forsynede med en saadan. Endvidere bør Missionen forsyne dem med Bøsser og Ammunition. Hertil vil der udkræves et Beløb, som vil kunne sættes til 20 Kr. pr. Mand, forudsat at Handelen forsyner Seminariet med de nødvendige Skind til almindelig Handelspris. Til Øvelse i Kajakroning og til at drive Jagt bør den nu sædvanlige ugentlige Jagtdag bibeholdes. Jeg kan her ikke undlade at minde om, at det altid er vanskeligt at finde en passende Tid til Øvelse i Kajakroning. Om Sommeren er de fleste Elever fraværende, især de kajakroende, og det er desuden Ferie. Om Vinteren kan de yngste ikke ret vel øve sig paa Grund af Kulden, og desuden er det mørkt udenfor Skoletiden. Paa den ugentlige Jagtdag kan ingen bestemt Time fastsættes til Øvelsen, da det er nødvendigt for Eleverne at færdes ude til enhver Tid alt efter Vejr og Strøm. Tilbage bliver kun en ganske kort Tid Foraar og Efteraar. Den bedste Maade er at vække Elevernes Lyst til Kajakroning og forsyne dem med det nødvendige dertil, saa vil den indbyrdes Kappelyst være den bedste Læremester. At tvinge en Elev til at gaa i Kajak og derved maaske endog forarsage en Ulykke, er en vanskelig Sag.

Et Seminarium. Saafremt en Seminarieordning som den her foreslaaede bliver gennemført, vil selvfølgelig saadanne Foranstaltninger som nye Lokaler, nyt Materiale, flere Lærere, flere Elever osv. medføre betydelige Ud-